Dosarul nr. 3-3204/2024;
2-24066063-12-3-18062024;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Vrancean Natalia
Cu participarea avocatului reclamantului Gangan Mihail
reprezentantului pârâtului Taşlîc Nestor-Artur
interpretului Foltea Inesa

examinând în ședință de judecată închisă, cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de David Nmeh Frank împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, terț Serviciul de Informații și Securitate privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

La 18.06.2024 David Nmeh Frank a depus o acțiune în instanța de judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea de a emite actul administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, s-a născut la ***** în statul Sierra Leone, or. Freetown și la 03.02.2020 a depus o cerere la MAI Inspectoratul General pentru Migrație - *anterior (Biroul Migrație și Azil),* prin care a solicitat să-i fie recunoscut statutul de apatrid.

A indicat că, din data depunerii cererii din anul 2020 a respectat toate cerințele IGM și, a îndeplinit toate solicitările, s-a prezentat la autoritatea competentă pentru străini pentru a fi intervievat ori de câte ori a fost nevoie, a adus la dispoziție toate actele și informația pe care o deține, dar până la moment IGM nu a emis o decizie pe cazul acestuia.

Atrage atenția instanței că, din data depunerii cererii pentru determinarea statutului de apatrid au trecut mai mult de 4 ani, termen ce depășește de 3 ori termenul prevăzut la art. 87^2 din Legea 200/2010, pentru examinarea unor astfel de cereri și anume: „Cererea privind recunoașterea statutului de apatrid va fi soluționată de autoritatea competentă pentru străini într-un termen de până la 6 luni de la data înregistrării acesteia. În funcție de dificultatea cazului, termenul de soluționare poate fi prelungit cu câte o lună, dar prelungirea nu va depăși în total 6 luni”.

Susține că, pe tot parcursul anilor respectivi la întrebarea sa când va fi emisă o decizie pe cazul său nu a primit un răspuns de la IGM, nu a fost informat despre posibilele căi de intentare a

procedurii prealabile sau drepturile acestora la expirarea termenului de un an prevăzut la articolul stipulat supra.

Ca urmare, pentru a avea o claritate pe caz, a expediat în adresa IGM cererea prin care a solicitat informația privind situația *de jure* și *de facto* a statutul cererii și anume, data când a fost depusă cererea pentru recunoașterea statutului și etapa la care se află dosarul acestuia.

Notează că, la cererea menționată, la data de 11.04.2024 a primit răspunsul IGM nr. 5/4-D72/24 prin care, s-a confirmat data depunerii cererii pentru recunoașterea statutului de apatrid este din 03.02.2020 și la fel, i-a fost comunicat că, pentru examinarea cererii de recunoaștere a statutului de apatrid Inspectoratul General Pentru Migrație a expediat un demers către Direcția Afaceri Consulare a Ministerului Afacerilor Externe și Integrării Europene în scopul stabilirii apartenenței la cetățenia a unui stat, însă până la moment nu a parvenit nici un răspuns. Astfel, despre decizia cu privire la cererea privind recunoașterea statutului de apatrid, va fi informat adițional.

În contextul celor expuse, menționează reclamantul că, în pofida faptului că Inspectoratul General pentru Migrație nu a emis o decizie favorabilă în termenii legali prevăzuți pe cazul reclamantului, deși conform art. 3 aceeași Legi, acesta se încadrează exact în noțiunea de **apatrid.**

Indică că, ca urmare a înaintat o cerere prealabilă cu solicitarea emiterii actului administrativ individual favorabil *(decizia privind recunoaşterea statutului de apatrid pe numele David Nmeh Frank),* iar la 06.06.2024 a recepționat răspunsul IGM nr. 5/4-D-156/24 din 03.06.2024 la cererea prealabilă, prin care IGM a ignorat în totalmente solicitările și doar a repetat informația din răspunsul său din data de 10.04.2024.

Susține reclamantul că, neavând o alta cale, fiind clar în fața unei nedreptăți, este nevoit să adreseze prezenta cerere către instanță, cu scopul de a soluționa prezentul caz intolerabil din partea autorității publice.

A mai menționat că, prin răspunsul IGM nr. 5/4-D72/24 din 10.04.2024 se confirmă că autoritatea competentă nu a comunicat sau notificat despre actul administrativ individual ori a respingerii petiției reclamantului, deci este clar vădit că, prin răspunsurile sale se confirmă că, decizie de eliberare sau refuz nu a fost, iar lipsa răspunsului nu poate fi catalogat ca un răspuns negativ în cazul respectiv, și prin prelungirea actului solicitantului de apatrid și confirmarea din răspuns că organul competent a expediat demersuri pe cazul reclamantului, se confirmă faptul ca autoritatea nu sa pronunțat asupra cererii lui si ea se afla in examinare, întrucât un act administrativ individual nu a existat, nu a fost stipulat cu căi de atac, respectiv prezenta cerere se încadrează în termenii legali a Codului Administrativ.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 17, art. 189, 196, 204, 206, 209, 211-212 Cod Administrativ RM, art. 3, art. 87^2, art. 87^3, art.87^7 Legii 200 din 16.07.2010 privind Regimul Străinilor în Republica Moldova, Convenția din 28 septembrie 1954 privind statutul apatrizilor și solicită obligarea Inspectoratului General pentru Migrație de a emite actul Administrativ Individual favorabil, si anume decizia privind recunoașterea statutului de apatrid a reclamantului.

Cererea de concretizare a cerințelor.

La 29.09.2024 reclamantul a depus o cerere de concretizare, în care a solicitat suplimentar și anularea Deciziei IGM nr. 119/24 din 01.08.2024 care a fost emisă după inițierea procesului de judecată **(f.d. 50-51).**

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată ***reclamantul David Nmeh Frank*** *și* ***avocatul Mihail Gangan*** în ședința judiciară au susținut cererea depusă pe motivele indicate și au solicitat admiterea integrală a acesteia.

Reprezentantul pârâtului din cadrul IGM – Tașlîc Nestor-Artur, fiind prezent în ședință judiciară nu a recunoscut pretențiile din cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acestora din motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Astfel, în referința depusă reprezentantul Inspectoratului Național pentru Migrație a indicat că, consideră argumentele invocate de către reclamant sunt neîntemeiate și lipsite de argumentare factologică, în legătură cu care cererea reclamantului urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, menționează că, reclamantul anterior la 29.11.2013 a depus o cerere de azil care a fost examinată de către Direcția Azil și Integrare (actualmente Direcția Azil și Apatridie) a Biroului Migrație și Azil (actualmente Inspectoratul General pentru Migrație) și pe care a fost emisă Decizia nr. 108/14/DAI din 12.05.2014 prin care a fost respinsă cererea de azil înaintată de către David Nmeh Frank, cetățean al Sierra Leone, născut la 06 aprilie 1985 în orașul Freetown, Sierra Leone. Ulterior, nefiind de acord cu Decizia emisă reclamantul s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil privind anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ, parcurgând treptat toate cele trei etape: fond, apel și recurs iar în final fiind menținută Decizia nr. 108/14/DAI din 12.05.2014 prin care a fost respinsă cererea de azil înaintată de către David Nmeh Frank.

Notează că, în cadrul proceselor de judecată, reclamantul a invocat că, referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, că a avut drept scop să ajungă în Franța la prietena sa, însă, luând în considerare faptul că a fost reținut la frontieră, altă ieșire din situație nu a avut decât să solicite azil.

Susține că, la 21.06.2017 Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a emis încheierea în dosarul cu nr. 3ra-675/17 prin care a dispus că, recursul declarat de David Nmeh Frank, prin intermediul avocatului, se consideră inadmisibil, încheierea fiind irevocabilă.

Menționează partea pârâtă că, în pofida existenței unei decizii irevocabile privind azilul, la 10.07.2024 reclamantul David Nmeh Frank a mai depus o cerere privind o nouă procedură de azil care a fost examinată și respinsă prin Decizia nr. 54/17/DAI din 19.07.20217. Ulterior, nefiind de acord cu Decizia emisă reclamantul s-a adresat repetat cu o cerere de chemare în judecată către Direcția Azil și Integrare a Biroului Migrație și Azil privind anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ, parcurgând treptat toate cele trei etape:

fond, apel și recurs iar în final fiind menținută Decizia nr. 54/17/DAI din 19.07.20217 prin care a fost respinsă cererea privind o nouă procedură de azil înaintată de către David Nmeh Frank. La 13.03.2019 Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a emis încheierea în dosarul cu nr. 3ra-291 /19 prin care a dispus că, recursul declarat de David Nmeh Frank, prin intermediul avocatului, se consideră inadmisibil. încheierea fiind irevocabilă.

A posteriori, reclamantul epuizând toate căile de obținere a statutului de solicitant de azil prevăzute de Legea 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, dar urmărind unicul scop de a se legaliza cu drept de ședere pe teritoriul Republicii Moldova și a evita retumarea în țara de origine a depus la 03.02.2020, în adresa autorității competente pentru străini o cerere privind recunoașterea statutului de apatrid cu nr. 14/AP/20.

A mai relatat că, potrivit notei de interviu din 07.08.2020 a solicitantului statutului de apatrid, David Nmeh Frank, acesta a declarat că, are o prietenă pe nume Lyiegbuniwe Ifolo, născută în Nigeria, care la moment este recunoscută cu statut de refugiat în Franța. în timpul relațiilor s-a născut un copil în Franța, or. Reims, pe nume Eliot Aizeyosabor. Ca să se căsătorească cu prietena sa, are nevoie de pașaport, dar pașaportul poate fi perfectat doar în Sierra Leone unde nu se poate întoarce. în aceiași notă de interviu reclamantul, David Nmeh Frank, comunică că, n-a avut pașaport pe când anterior potrivit notei de interviu din 20.12.2013 a solicitantului de azil, a declarat că a deținut pașaport internațional al Statului Republica Sierra Leone.

Conchide partea pârâtă că, reclamantul urmărește tendențios unicul scop, inducerea în eroare a autorității competente pentru străini în scopul obținerii statutului de apatrid care îi v-a permite ulterior obținerea unui act de identitate prevăzut de lit. c), alin. (1), art. 72 din Legea 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova și anume - document de călătorie - apatridului căruia i s-a acordat drept de ședere permanentă în Republica Moldova sau i s-a recunoscut statutul de apatrid cu care ulterior, v-a avea posibilitatea să ajungă în Franța.

A mai notat că, o incertitudine în prezenta speță este și faptul că, potrivit informației parvenite de la Serviciul Informații și Securitate (continuare SIS) reclamantul David Nmeh Frank, născut la *****, originar din Sierra Leone de fapt ar deține o altă identitate și anume: Ekhator Jenny Lucky, născut în or. Benin, regiunea Edo, Nigeria.

Consideră că, aceste circumstanțe, denotă repetat că, cererea reclamantului privind procedura în obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil decizia privind recunoașterea statutului de apatrid este una abuzivă.

Pentru elucidarea circumstanțelor date, în mod repetat de către autoritatea competentă pentru străini prin intermediul Direcției Afaceri Consulare a Ministerului Afacerilor Externe s-a adresat cu solicitarea de a contacta prin intermediul canalelor diplomatice autoritățile Statului Republica Sierra Leone și Republicii Federale Nigeria, însă până la moment n-a parvenit nici un răspuns.

În contextul celor relatate, Inspectoratul General pentru Migrație, solicită respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată și inadmisibilă.

Reprezentantul terțului SIS - Irina Margina în cardul ședinței de judecată a solicitat respingerea cererii din motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Astfel, în referință a indicat că, în lipsa dovezilor clare privind lipsa cetățeniei, cererea reclamantului este nefondată și reprezintă o încercare de a obține în mod fraudulos un statut de protecție.

Totodată, menționează că, folosirea identităților false sau multiple poate ascunde intenții ilicite și ridică suspiciuni privind posibile implicări în activități ilegale.

A mai susținut că, admiterea unei astfel de cereri fără clarificarea identității reale poate constitui un risc pentru securitatea națională și ordinea publică.

Suplimentar, atrage atenția asupra faptului că, reclamantul a depus anterior 2 cereri de acordare a azilului (ambele fiind respinse definitiv de autorități și instanțele de judecată), iar cererea privind recunoașterea statutului de apatrid, din data de 03.02.2020**,** se bazează în esență pe aceleași motive și circumstanțe deja examinate, fără a fi aduse argumente noi sau fapte care să justifice reevaluarea situației.

Deși formal vizează recunoașterea statutului de apatrid, cererea reclamantului reiterează aceleași motive invocate în solicitările anterioare de acordare a azilului, fără a fi relevate careva elemente de fapt sau de drept noi care să justifice reevaluarea situației sale. Respectiv, absența unor împrejurări noi confirmă că cererea urmărește reluarea indirectă a procedurii de azil, iar suprapunerea de argumente expuse indică o încercare/intenție de a relua analiza sub o altă formă procedurală și/sau a redeschide indirect procedura de azil, evitând astfel efectele deciziilor definitive anterioare.

Concomitent, menționează că, în corespundere cu prevederile Legii nr.200/2010 privind regimul străinilor, procedura de recunoaștere a statutului de apatrid este distinctă de cea de acordare a azilului (reglementată de Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova), având scopuri și criterii diferite

Complementar, notează faptul că, depunerea cererilor bazate pe identități false, afectează integritatea sistemului de protecție internațională, împiedicând accesul real al persoanelor aflate cu adevărat în nevoie la astfel de mecanisme, iar acordarea protecției în aceste condiții ar crea un precedent periculos și ar încuraja alte tentative de fraudă.

A mai indicat terțul că, consideră nefondată alegația reprezentantului reclamantului, precum că Decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 119/27 din 01.08.2024 este nefondată și neîntemeiată or, aceasta a fost adoptată de către autoritatea competentă bazându-se pe elemente de fapt și de drept legale și întemeiate, fapt ce impune aprecierea critică a dezacordului în raport cu actul administrativ individual nominalizat.

Respectiv, faptul că reclamantul nu întrunește criteriile privind acordarea statutului de apatrid sau recunoașterea statutului de refugiat, nu duce la încălcarea drepturilor acestuia și nici nu pot fi imputate careva pretenții autorităților implicate în procesul de acordare a azilului.

Astfel, consideră că, dezacordul cu privire la adoptarea unui act administrativ individual defavorabil nu se echivalează cu ilegalitatea acestuia.

De asemenea, consideră nejustificate alegațiile reprezentantului reclamantului prin care

invocă că David Nmeh Frank îndeplinește toate criteriile pentru a-i fi acordat statutul de apatrid or, circumstanțele faptice și de drept aferente cazului demonstrează prezența criteriilor pentru care reclamantul urmează a fi exclus de la recunoașterea calității respective.

În această ordine de idei, solicită respingerea cererii depuse ca nefondată.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de David Nmeh Frank împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la obligarea de a emite actul administrativ individual favorabil este **admisibilă,** dar urmează a fi **respinsă** din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;
c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;
e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;
f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;
g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
IV. respectarea procedurii prealabile;
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 10, alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11, alin. (1) Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Astfel, se constată că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație cu nr. 119/24 din 01.08.2024 privind respingerea cererii de recunoaștere a statutului de apatrid, în sensul prevederilor art. 87^{8} alin.(1) al Legii nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova, solicitând anularea acesteia și obligarea recunoașterii statutului de apatrid pe teritoriul Republicii Moldova.

Prin urmare, reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod Administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Actele cauzei atestă că, reclamantul a depus o cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General pentru Migrație, răspunsul intermediar a fost oferit la 03.06.2024 precum că cererea se află în proces de examinare, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 18.06.2024.

Ulterior al fost emis decizia de refuz nr. 119/24 din 01.08.2024 privind respingerea cererii, la 23.09.2024 a fost depusă o cerere prealabilă, care a fost respinsă prin răspunsul din 18.10.2024 (f.d. 81), iar cererea de concretizare a fost depună de reclamant la 29.09.2024 (f.d. 50), astfel se instanța apreciază că acțiunea este una admisibilă.

Circumstanțe privind fondul cauzei

În conformitate cu prevederile art. 3 din Legea nr.200 din 16.07.2010 privind Regimul străinilor din Republica Moldova, *apatrid* – persoană care nu este considerată cetăţean al nici unui stat, conform legislaţiei acestora.

În conformitate cu prevederile art. 87^1 din Legea nr.200 din 16.07.2010 privind Regimul străinilor din Republica Moldova, procedura de recunoaștere a statutului de apatrid poate fi inițiată din oficiu, de către autoritatea competentă pentru străini sau la cererea persoanei care pretinde că nu are cetățenie.

(1) Cererea privind recunoașterea statutului de apatrid poate fi depusă în scris sau verbal la autoritatea competentă pentru străini.

(2) Cererea privind recunoașterea statutului de apatrid depusă în scris va fi semnată de către solicitant personal. în cazul în care solicitantul este analfabet, acest fapt va fi consemnat într-un proces-verbal la prezentarea cererii verbale.

(3) Dacă solicitantul nu vorbește limba română, acestuia i se va oferi un interpret care vorbește limba lui maternă sau o altă limbă înțeleasă de el.

(4) Cererea trebuie să conțină, de asemenea, o expunere clară și detaliată a faptelor, informațiilor și probelor necesare în sprijinul cererii și, în special, în ea trebuie să fie menționat locul nașterii solicitantului, legăturile sale de rudenie cu alte persoane care dețin cetățenia unui stat, locul său de reședință obișnuită în orice alt stat și durata acesteia.

(5) În momentul depunerii cererii, funcționarul autorității competente pentru străini va informa verbal solicitantul despre drepturile și obligațiile pe care acesta le are pe parcursul procedurii.

(6) Nu se admit cererile depuse de către persoanele recunoscute de autoritățile Republicii Moldova ca având drepturi și obligații legate de faptul că posedă cetățenia Republicii Moldova

(7) Dacă persoana nu poate oferi nici un document din motive independente de voința lui, autoritatea competentă pentru străini va emite decizia privind recunoașterea sau respingerea cererii de recunoaștere a statutului de apatrid în baza informațiilor, confirmate documentar, pe care le-a avut la dispoziție.

În conformitate cu art. 87^8 din Legea Legea nr.200 din 16.07.2010 privind Regimul străinilor din Republica Moldova, cererea privind recunoaşterea statutului de apatrid **poate fi respinsă dacă**:

a) solicitantul primeşte protecţie sau asistenţă de la organele ori agenţiile Naţiunilor Unite – exceptînd Înaltul Comisariat al ONU pentru refugiaţi pe durata acordării protecției sau asistenței;

b) există motive serioase să se considere că solicitantul a săvîrşit o infracţiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanităţii, prevăzute de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte;

c) există motive serioase să se considere că solicitantul a săvîrşit o infracţiune nonpolitică gravă în afara Republicii Moldova înainte de a fi admis pe teritoriul ei;

d) există motive serioase să se considere că solicitantul a fost acuzat de săvîrşirea unor fapte contrare scopurilor şi principiilor Naţiunilor Unite;

e) **solicitantul deţine** cetăţenia Republicii Moldova fie **cetăţenia unui alt stat**.

Raportând normele legale la speța în cauză instanța constatat că Nmeh David Frank la 03.02.2020 a depus o cerere cu nr. 14/20 privind recunoașterea statutului de apatrid (f.d. 2-6 dosar administrativ Vol. I)

În cadrul interviului solicitantul a susținut, că pentru el este foarte periculos să se întoarcă în Sierra Leone, deoarece nu deține nici un act de identitate și nici o cetățenie. A ajuns în Republica Moldova cu un pașaport de călătorie fals din Marea Britanie. A mai indicat că, a plecat din Sierra Leone în anul 2003 din cauza războiului.

A mai declarat că, are o prietenă pe nume Lyiegbuniwe Ifolo, născută în Nigeria, care la moment este recunoscută cu statut de refugiat în Franța. În timpul relațiilor s-a născut un copil în Franța, or. Reims, pe nume Eliot Aizeyosabor. Ca să se căsătorească cu prietena sa, are nevoie de pașaport, dar pașaportul poate fi perfectat doar în Sierra Leone unde nu se poate întoarce. În aceiași notă de interviu reclamantul, David Nmeh Frank, comunică că, **n-a avut niciodată un pașaport** (f.d. 11 dosar administrativ Vol. I) pe când anterior potrivit notei de interviu din 20.12.2013 a solicitantului de azil, **a declarat că a deținut un pașaport** internațional al Statului Republica Sierra Leone (f.d. 13 și 19 dos. administrativ Vol. II).

Potrivit informației parvenite de la Serviciul Informații și Securitate reclamantul David Nmeh Frank, născut la *****, originar din Sierra Leone de fapt ar deține o altă identitate și anume: Ekhator Jenny Lucky, născut în or. Benin, regiunea Edo, Nigeria.

Conform art. 87^8 din Legea nr.200 din 16.07.2010 privind Regimul străinilor din Republica Moldova, poate fi considerată apatridă persoana care nu este considerată cetățean de niciun stat. Sarcina probei în dovedirea lipsei oricărei cetățenii revine solicitantului.

Instanța reține că, existența unei alte identități, asociată cu un stat determinat, constituie un indiciu serios și pertinent privind apartenența reclamantului la un anumit stat, respectiv Nigeria.

Reclamantul nu a prezentat probe concludente care să infirme informațiile furnizate de autoritățile statului sau care să demonstreze că nu este recunoscut ca cetățean de către autoritățile

nigeriene.

Totodată, instanța constată că informațiile furnizate de SIS se bucură de prezumția de legalitate și veridicitate, nefiind răsturnate prin probe contrare administrate de reclamant, or simplul fapt al negării existenței unei alte identități sau al invocării lipsei documentelor nu este suficient pentru a proba statutul de apatrid.

Instanța mai reține că, în cadrul interviului desfășurat de Inspectoratul General de Migrație, direcția azil și apatridie, reclamantul a declarat în mod expres că a deținut un pașaport fals al Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, fapt care denotă utilizarea unor documente neautentice și afectează credibilitatea declarațiilor sale privind identitatea și statutul juridic invocat.

Anterior instanțele RM i-au respins reclamantului cererea de azil **în două runde de proceduri** (f.d. 60-74, 92-100, 111-116, 157-167, 178-181 dosar administrativ Vol. II).

În aceste circumstanțe, instanța constată Inspectoratul General pentru Migrație a emis decizia contestată cu respectarea normelor legale și procedurii, efectuând o examinare completă și obiectivă a situației reclamantului. Neîndeplinirea condițiilor legale pentru recunoaștere statutului de apatrid atrage în mod legal respingerea cererii.

Prin urmare, instanța concluzionează că Decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 119/24 din 01.08.2024 este una întemeiată și legală, iar cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de David Nmeh Frank împotriva Inspectoratului General pentru Migrație privind anularea Deciziei nr. 119/24 din 01.08.2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind recunoașterea reclamantului a statutului de apatrid.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei ***** sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător